

Ertem: 28 Şubat iktisadi dönüşümü hedef aldı

ABONE OL

Google News

Cumhurbaşkanı Başdanışmanı Cemil Ertem bugünkü konuşmasında 28 Şubatçılar ve FETÖ'nün ekonomik darbe girişimi ile ilgili çarpıcı tespitlerde bulundu.

İşte Ertem'in Milliyet'teki yazısı;

FİNANSAL KRİZ" ADI ALTINDA BORÇ KRİZLERİ YAŞAMAYA BAŞLADILAR

Gelişmiş ülkeler, kendi krizlerini finansallaştırarak gelişmekte olan ülkelere ihraç etmeye 90'lı yılların başında başladılar. Önce Pasifik Asya'da, sonra Latin Amerika'da ve Avrasya coğrafyasında birçok ülke "finansal kriz" adı altında borç krizleri yaşamaya başladılar. Çünkü o zamana kadar, geleneksel IMF reçeteleriyle, sanayiden uzaklaştırılarak borç çeviren gelişmekte olan ülkeler 80'li yıllardan sonra daralan sermaye akımlarından artık eskisi gibi yararlanamıyordu. Hızla daralan küresel pazarlar daha ucuz işgücü ve ürünle ancak rekabet imkânı sağlıyordu. IMF'nin önerisi olan yüksek devalüasyonlar, sıkı para politikaları ve enflasyonu önleme sahtekârlığıyla dayatılan sıkı para ve maliye politikaları da

artık işe yaramaz olmuştu.

28 ŞUBAT DARBESİ EKONOMİYİ YENİDEN DÜZENLEDİ

Zaten yerel paralar ve ücretler düşeceği yere kadar düşmüştü. Yol bitince birçok ekonomi arka arkaya (Meksika Dalgası gibi...) finansal krize girmeye başladı. Bir kez daha yanlış varsayımlar üzerine oturtulan ve güncel gerçeklikle hiç alakası olmayan liberal ve neoliberal iktisat teorileri çökmüştü. Ancak başta ABD ve AB olmak üzere, gelişmiş ülkeler bundan gerekli dersleri çıkarmadılar. Krizin hızla kendilerine gelmekte olduğunu bile göremediler. Kriz içinde kıvranan gelişmekte

olan ülkelerde siyasi iktidarları dizayn etmek için, iç savaş, darbe senaryoları bir kez daha devreye sokuldu.

Türkiye de bu yıllardan nasibini aldı, 1994 krizi ve arkasından gelen [28 Şubat](#) darbesi ekonomiyi yeniden düzenledi. O tarihlerde darbenin muhatabı olan [Erbakan](#)'ın iktisaden yapmak istedikleri, esasında bugün de "birilerinin" tüylerini diken diken edecek cinstendi.

ERBAKAN'DAN ERDOĞAN'A...

Erbakan, 1996 yılında, ekonomide temel değişimi sağlayacak stratejik adımlar atmak istiyordu. Türkiye geç kaldığı sanayi devrimini, Batı gibi ağır emek istismarına ve emek yağmasına başvurmadan yapmalıydı; bunun için devlet, Batı'nın bize dayattığından ayrı, özgün yol gösterici - düzenleyici- bir rol üstlenmeli... Bu görüş, o zamanlar Türkiye siyasetinde Erdoğan ve arkadaşları arasında konuşuluyordu. Öte yandan, Erbakan KİT'lerin borçtan ve yüksek faizden kurtulmalarını savunuyor, kamu bankalarının yalnız kâr amaçlı değil, istihdamı ve üretimi destekleyen bir işlevinin olması gerektiğini söylüyordu. Erbakan'a göre, Havuz Sistemi ile KİT'lerin borçlanma maliyeti ve faizler düşürülmeli, KİT'ler verimliliğiyle piyasadaki fiyat mekanizmasına öncülük etmeli ve özel sektör de bu regülasyon sonucu yeniden oluşmalıydı. Bunlara bağlı olarak, Türkiye'nin yurt dışı -işçi dövizleri gibi- kaynakları getirilmeli, kamunun borçlanma gereği düşürülerek faiz oranlarının, sanayideki kâr oranlarının altında olması sağlanmalıydı. [Merkez Bankası](#) dışarıya değil, Türkiye'nin milli çıkarlarına bağlı olmalı ve bu anlamda bir merkez bankası bağımsızlığı öne çıkmalıydı. Türkiye, ağır sanayi ile birlikte kendi savunma sanayiini kurmalı ve başta D-8 (Türkiye, İran, Pakistan, Bangladeş, Malezya, Mısır ve Nijerya) olmak üzere Türkiye'nin İslam âlemi içindeki ve dışındaki tüm az gelişmiş ülkelerle ağır sanayi ve savunma sanayii işbirliklerine girmesinin sağlanması şarttı. İşte 28

Şubat, tam da bu iktisadi dönüşümü hedef almıştır.

ERDOĞAN'A RAĞMEN, TÜRKİYE EKONOMİSİNDEN 28 ŞUBATÇILARIN GÖLGESİ HIÇBİR ZAMAN EKSİK OLMADI

Erdoğan ise, özellikle 2008'de IMF ile ilişkilerin kesilmesinden sonra, bu anlayışı derinleştirmiş ve ekonomiye hâkim kılmaya çalışmıştır. Bir yerde 28 Şubatçıların iktisadi hedeflerini değil, Türkiye'nin çıkarlarının iktisadını savunmuş ve hayata geçirmeye çalışmıştır. Erdoğan döneminde Türkiye'nin büyümesi, özellikle Anadolu'daki küçük ve orta boy işletmeleri destekleyen kapsayıcı ve gelir dağılımını düzelteren yönde olmuştur.

Ancak Erdoğan'a rağmen, Türkiye ekonomisinden 28 Şubatçıların gölgesi hiçbir zaman eksik olmadı. Bugün enflasyondan işsizliğe oradan cari açık ve yüksek faize değin tüm yapısal sorunlar bu karanlık anlayışın sonucu olarak karşımızdadır.

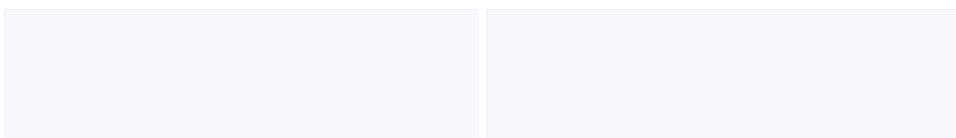

28 ŞUBAT VE FETÖ...

Örneğin, bugün birileri çıkıp size, "Enflasyonla büyüme arasında bir tercih yapmak zorundayız, Türkiye, yüksek büyüme hızlarında enflasyon ve cari açık üretir, o halde büyüme değil, enflasyon önceliğimiz" derse bilin ki bu görüş, yanlış olduğu kadar da, 28 Şubat'ı, iktisadi olarak, devam ettirecek bir görüştür.

CUMHURBAŞKANI ERDOĞAN'IN DEDIĞİ YÜKSEK FAİZ...

Bugün 28 Şubatçıların da, sonradan onların, başka bir veçhedeki takipçileri olan [FETÖ](#)'cü liberallerin de enflasyonla mücadeleden anladıkları parasal miktar teorisi kaynaklı, ekonominin tam rekabet ortamında olduğu varsayımına dayalı yanlışlanmış ve günün gerçeklerine uymayan önlemlerdir. Tam rekabet olmayınca tam istihdam da olmaz. Ülke, potansiyel üretimden uzaklaşır (çıktı açığı büyür) kârlar düşmeye başlar ve ancak tekel kârları artar. Burada artık parasal genişleme ile fiyatlar arasındaki ilişki kopmuştur. Bu aşamada enflasyon -özellikle yoğun işgücü ve üretim potansiyeli olan ülkelerde- üretim bazlıdır ve tekelci piyasanın sonucudur. Burada faiz dâhil, yüksek tekelci üretim maliyetleri enflasyonun esas nedenidir. Yani Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dediği yüksek faiz, enflasyonun nedenidir ya da enflasyon, faizinin de içinde olduğu yüksek üretim -tekelci- maliyetlerinin doğrudan fonksiyonudur tezi tam da budur.

FRIEDMANCI PARA TEORİSİ DE GEÇERSİZDİR

Burada Merkez Bankası istediği kadar sıkı para politikası uygulasın, enflasyonu düşüremez, tam aksine, yukarı çeker. Çünkü ekonomi tam rekabette ve tam istihdamda değildir. Para arzı ile fiyatlar genel seviyesi arasındaki ilişki kopmuştur. Yani Miktar teorisi de, Friedmanci para teorisi de geçersizdir.

Burada yapılması gereken, üretim yanlısı-dostu bir ekonomiyi yukarı çekmek, küçük ve orta boy işletmelerin tam rekabetini sağlayacak adımları atmak, anti-tekel regülasyonları hızla yapmak ve sektörel rekabeti sağlamaktır. Böylece büyüme ile anti-enflasyoncu politikalar birbirleriyle çelişmez. Böyle olunca, örneğin, KGF kredilerini enflasyon nedeni olarak gören bir 28 Şubatçı bakış açısına sahip olmazsınız. Bir kez daha; bugün Türkiye'de büyüme ile enflasyonla mücadele birbiriyle çelişen iktisat politikalarını anlatmaz, tam aksini anlatır.

Keşke Cumhurbaşkanı'nın neyi savunduğunu biraz anlarsanız.

[CANLI BORSA TAKİP EKRANI İÇİN TIKLAYIN!](#)

[ANLIK HİSSE SENETLERİ VERİLERİ, BORSA GRAFİK VE TEKNİK ANALİZ!](#)

